

E. M. Foltyn, E. Foltyn

Jaworze, st. 10, gm. Jasienica, woj.
bielskie, AZP 107-47/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 2

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jaworze, st. 10
gm. Jasienica, woj. bielskie
AZP 107-47/—

Uniwersytet Śląski w Katowicach

Badania prowadziła E. M. Foltyn przy współpracy E. Foltyna. Finansowane przez Uniwersytet Śląski w Katowicach. Pierwszy sezon badań. Stanowisko subpowierzchniowe. Paleolit schyłkowy?

Stanowisko odkryła Ewa Czader (Jaworze Górne 90). Położone jest ono ok. 130-150 m na północny zachód od stanowiska 8a, na terenie gospodarstwa K. Czadera — ok. 40-50 m na północ od jego zabudowań. Leży na powierzchni stożka deltowatego wieku plejstocénskiego, na zachód od Szerokiego Potoku.

Ponieważ powierzchniowy materiał archeologiczny zbierany był na dużej przestrzeni, zaistniała konieczność wyznaczenia rzeczywistego zasięgu stanowiska. W tym celu wykonano serię 22. dołkowań. Tam, gdzie wystąpiły artefakty (w spągu humusu) założono 3 wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 15 m². Dzieliła je odległość kilku i kilkunastu metrów.

Badania wykopaliskowe miały charakter sondażowo-rozpoznawczy. Eksplorację prowadzono metodą ławową, pięciocentymetrowymi warstwami mechanicznymi, a zabytki lokalizowano trójwymiarowo.

Wyroby kamienne zalegały przede wszystkim w humusie, rzadko niżej — w zwietrzeli- nowej glinie lessopodobnej, maksymalnie do głębokości 15 cm. Liczny zbiór zebrano również z powierzchni.

Na inwentarz kamienne (rogowcowy i krzemienny) składają się: obłupień, 4 rdzenie, 35 odłupków, 8 łusek, 13 wiórów, 3 formy techniczne oraz 27 narzędzi (drapacze, rylce, zgrzebła, przekłuwacze, narzędzia wnękowe, odłupki retuszowane, tylczak, narzędzie trzoneczkowate, wiór retuszowany).

Na obecnym etapie badań nie jest możliwa jednoznaczna klasyfikacja kulturowa stanowiska. Największe podobieństwo wykazuje do szeroko rozumianego technokompleksu z drapaczami tarnowiańskimi i tylczakami łukowatymi.

Klonowice, st. 1
gm. Czersk, woj. bydgoskie
AZP 22-38/—

Katedra Archeologii Uniwersytetu
Łódzkiego

Badania prowadziły dr L. Domańska i mgr S. Ruta. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Bydgoszczy oraz Uniwersytet Łódzki. Drugi sezon badań. Obozowisko późnomezolityczne.

W północnej części stanowiska wytyczono 3 wykopy o łącznej powierzchni 23,5 m². Łączą one eksplorowane w 1993 r. wykopy II i III, które dostarczyły największej ilości materiału.

Zabytki pozyskane w trakcie tegorocznych badań to wyłącznie krzemienie — 174 sztuki. Inwentarz wykonany jest z surowca narzutowego bałtyckiego, w tym w dużym stopniu z krzemienia pomorskiego. Zaobserwowano obecność obu technik eksploatacji zarejestrowanych w ubiegłym sezonie: łuszczeniowej i wiórowej (małe rdzenie wiórowe jednopiętowe). W grupie narzędzi dominują skrobacze. Ilość zbrojników jest znikoma: trójkąty, trapezy, ostrza typu Nowy Młyn. Materiały te nawiązują do grup postmaglemo- skich i datowane są na okres atlantycki.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.